

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.623/2017/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bihari Krisztinaügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes lakcíme** szám alatti lakos **felperesnek** – a Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Waldmann Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen gépjármű törzskönyv kiadása iránti perében a Szegedi Törvényszék 2017. június 6. napján kelt 15.P.20.415/2017/12. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000,- (Huszonötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes az általa megvásárolni kívánt ... frsz-ú Mitsubishi (J) Lancer típusú személygépkocsi 4.620.000,- forint bruttó vételárának részbeni finanszírozása érdekében 2008. február 28. napján svájci frank alapú kölcsönszerződést kötött az alperesi pénzügyi intézménnyel, a **alperesi jogelőd neve**-vel (továbbiakban alperes). Az alperes **szerződés száma** számú kölcsönszerződés alapján 2.620.000,- forint kölcsönösszeget folyósított a felperes részére. A szerződés szerint az összes törlesztőrészlet összege 3.632.256,- forint. Az egyedi kölcsönszerződés általános szerződési feltételeit a **Üsz. 1.** számú üzletszabályzat (továbbiakban Üsz. 1.) tartalmazta.

Az Üsz. 1. VI/1. pontja a kölcsönvevő kötelezettségei között rögzíti, hogy a kölcsönvevő köteles a hatósági nyilvántartásba a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvébe a hitelező javára a felek között létrejött szerződésnek megfelelően a vételi jogot és annak biztosítására az elidegenítési tilalmat bejegyeztetni, és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet, a korlátozás jogosítottja részére küldje meg. A VI/3. pont ehhez kapcsolódóan előírja: Amennyiben a törzskönyv bármely oknál fogva a kölcsönbevevő birtokába kerül, köteles azt haladéktalanul a hitelező részére értékküldeményként továbbítani.

Az Üsz. 1. IV/7. pontja értelmében: Amennyiben az elsődleges biztosíték opció és az egyedi kölcsönszerződés futamideje 5 évnél hosszabb, úgy a kölcsönbevevő köteles a hitelező felszólítására – az eredeti feltételekkel egyező tartalommal – ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő 3 hónap.

Az Üsz. 1. IV/9. pontja értelmében: Amennyiben a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

Az Üsz. 1. XII/1. pontja szerint: A hitelező jogosult az üzletszabályzat módosítására. Az üzletszabályzat módosítását annak hatályba lépése előtt legalább 15 nappal korábban ajánlott

levélben megküldi a kölcsönbevevőnek. Amennyiben a kölcsönbevevő a fenti határidőn belül írásban nem nyilatkozik, az üzletszabályzat módosítását a hitelező a kölcsönbevevő által elfogadottnak tekinti. Az üzletszabályzat módosítása, hatályba lépésétől kezdve vonatkozik a még le nem járt kölcsönszerződésekre.

A visszafizetés biztosítékeként a felek külön írásba foglalt opciós szerződést is kötöttek a gépjárműre vonatkozóan. Ennek 4. pontja szerint a hitelező a vételi jogot a jelen szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette. A 6. pont rögzíti: a szerződő felek a hitelező javára alapított vételi jog biztosítására a vételi joggal terhelt gépjármű tekintetében elidegenítési és terhelési tilalmat kötnék ki. Az opciós szerződés 7. pontjában a hitelező javára alapított vételi jog biztosítására a gépjárműre elidegenítési és terhelési tilalmat is kikötöttek, és a biztosítéki terheket a gépjármű törzskönyvébe bejegyezték.

Az opciós szerződés 8. pontja rögzíti: A hitelező az e megállapodás szerint alapított vételi jogát abban az esetben gyakorolhatja, ha a kölcsönbevevő a jelen megállapodás 2. pontjában hivatkozott kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban – az esedékességet követő 15 napon belül – akár részben vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül.

Az Üsz.1. VI/1. pontjában rögzített kikötésre tekintettel az alperes a gépjármű vételi jog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzést tartalmazó törzskönyvét a jármű felperes általi megvásárlásával egyidejűleg birtokba vette.

Az alperes 2009. augusztus 1. napjától az Üsz. 1. helyett **Üsz2..** számon módosított üzletszabályzatot (továbbiakban Üsz. 2.) kívánt alkalmazni általános szerződési feltételként. Az Üsz. 2. V.6. pontja értelmében: A hitelező javára az eszközből megvásárolt gépjárműre a felek között létrejött opciós szerződéssel – alapított vételi jog ún. zárt opció, azaz a hitelező opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától kezdődően gyakorolhatja, az ott kikötött időtartam alatt. Az Üsz. 2. V/7. pontja, VII/1. pontja egyező szövegezésű az Üsz. 1. IV/9., valamint a VI/1. pontjaival.

Az alperes felperesi szerződésszegésre hivatkozással 2014. október 15. napjára szóló hatállyal felmondta a kölcsönszerződést, egyúttal bejelentette opciós joga gyakorlását.

Felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az ... frsz-ú Mitsubishi (J) Lancer típusú személygépkocsija törzskönyvének kiadására. Ennek indokaként előadta, hogy az opciós szerződés 5. pontja és az Üsz. 1. IV/7. pontja álláspontja szerint érvénytelen kikötéseket tartalmaznak, azok a perben irányadó 1959. évi Ptk. 374. § (2) bekezdés konjunktív szabályának megkerülését célozzák. Kétségbe vonta az opciós joggyakorlás hatályosságát. Álláspontja szerint a törvényes opciós határidő lejártával a vételi jog megszűnt, az ennek biztosítékeként birtokba vett törzskönyv kiadására az alperes kötelessé vált.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az Üsz. 2. módosított szabályaira hivatkozva előadta, hogy a szerződés biztosítékeként kikötött opciós jog ún. zárt opció a vételi joggyakorlás idejét nem a szerződéskötéstől, hanem az azonnali hatályú felmondástól kell számítani. Ehhez képest a vételi joggyakorlásra részéről hatályosan került sor. Megjegyezte, az Üsz. 1. IV/9., valamint az Üsz. 2. V/7. pont egyező tartalmú rendelkezései mindaddig lehetővé teszik számára a törzskönyv birtoklását, amíg a felperesi kölcsönvevő valamennyi szerződésből eredő fizetési kötelezettségét nem teljesíti. Hangsúlyozta, hogy ez egyedileg kikötött, atipikus

mellékkötelezettség, melyet a Ptk. dispozitív rendelkezései lehetővé tettek. Előadta, hogy a felperes a szerződés felmondása óta, továbbra sem tett eleget maradéktalanul valamennyi fizetési kötelezettségének, hátralékos tartozásairól külön kimutatás rendelkezésre áll. Megjegyezte még, hogy a szerződéskötés körülményeiből adódóan mindkét félnek célszerűbb és kedvezőbb volt a törzskönyv biztosítékba adása, mint pl. ingózálogjog alapítása a gépjárműre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerint kötelezte alperest a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadására a felperes javára. Kiindulópontként megállapította, hogy az Üsz. 1. szabályaihoz képest az Üsz. 2. rendelkezései nem léptek hatályba, ugyanis közérdekű perben hozott jogerős ítélet állapította meg mindenkre kiterjedő hatállyal, hogy az Üsz. 1. XII.1. pontja érvénytelen. Érdemben megállapította, az opciós joggyakorlás a szerződéskötéstől számítandó 5 éves törvényi határidő eltelte miatt már nem volt alkalmas joghatás kiváltására. Nem fogadta el az alperes zárt opcióval kapcsolatos jogi érvelését, a törzskönyv birtokban tartásáról, mint önálló kölcsönszerződési biztosítékról pedig megjegyezte, hogy önálló, atipikus biztosítékként a gépjármű törzskönyvének birtokban tartására vonatkozó jogosultság kiköthető, a Ptk. dispozitív rendelkezései ezt nem tiltják. A jelen esetben azonban a kölcsönszerződésből, illetve a szerződés részévé váló általános szerződési feltételekből egyértelműen ki kell tűnnie, hogy a törzskönyv birtokban tartásának joga önálló biztosítékul szolgál. Önmagában annak rögzítése, hogy a hitelező a kölcsönszerződésből fakadó kölcsönvevői kötelezettségek maradéktalan teljesítése esetén köteles a gépjármű törzskönyvét az adós részére kiadni, nem minősül ilyen kikötésnek. A bíróság hivatkozott a Kúria BH2017/13. szám alatt közzétett Pfv.V.21.971/2015/6. számú ítéletében kifejtettekre, melyet irányadó jogi álláspontnak tekintett. A Kúria a perbelivel egyező tartalmú szerződési feltételekre nézve az említett ítéletében úgy foglalt állást, hogy a törzskönyv birtokban tartás az opciós jog kikötéshez szorosan kötődik, ahhoz kapcsolódó járulékos jellegű biztosíték, mely azonban osztja az elsődleges biztosítékok jogi sorsát. A szerződési biztosítékként kikötött opciós jog megszűntével ezért a törzskönyv birtoklás joga is megszűnt. Az alperesnek a továbbiakban nincs érvényes jogcíme a törzskönyv birtokban tartására. A törzskönyv kiadása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a kölcsönszerződésből folyó felperesi kötelezettségek nem kerültek kielégítésre, ez ugyanis nem a birtoklással kapcsolatos, hitelezőt megillető igények körébe tartozik.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Alperes fellebbezésének indokolásában továbbra is hangsúlyozta, a perben még irányadó 1959. évi Ptk. dispozitív rendelkezéseiből adódóan nemcsak a nevesített mellékkötelezettségek kikötésére van mód, a szerződés biztosításának egyéb lehetőségei is fennállnak, a felek atipikus biztosítékokban is megállapodhatnak. A jelen esetben ilyen a gépjármű törzskönyvének kölcsönadó részére engedett birtoklási joga. Az alperesi álláspont szerint ezt az üzletszabályzat IV/9., valamint VI/1. pontjainak egybevetett értelmezésével lehet megállapítani. Hangsúlyozta, a szerződés elsődleges biztosítéka maga a gépjármű, a felek szerződéses akarata ezért arra irányult, hogy a gépjármű a teljes futamidő alatt biztosítéki funkciót töltsön be. Hivatkozott az álláspontját alátámasztó Kecskeméti, valamint Győri Törvényszék eseti döntéseire, és a Pénzügyi Békéltető Testület e kérdésben kialakult gyakorlatára. Külön kiemelte a Győri Törvényszék 2.Pf.20.101/2017/4. számú jogerős ítéletét, mely kitért arra is, hogy a Kúria elsőfokú bíróság által irányadónak tekintett határozata egy egyedi ügyben hozott határozat, mely a bíróságok számára nem kötelező. A Kúria jelen perbeli jogvitával kapcsolatos kötelező jogegységi határozatot még nem hozott, ennek megfelelően a bíróságok egyedi mérlegeléssel dönthetnek a törzskönyv birtokban tartás jogi természetéről. Az alperes hangsúlyozta, a perbeli jogvita elbírálása szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a törzskönyv kiadás szerződésben foglalt feltétele megvalósult-e, azaz a felperes a kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségét

maradéktalanul teljesítette-e. A jelen esetben ez nem történt meg, ezért a törzskönyv kiadásának követelésére nincs jogi alapja.

A fellebbezés **nem alapos**.

A perbeli jogvita megítélését illetően helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy az Üsz.2. alperes által alkalmazni kívánt általános szerződési feltételei nem váltak a peres felek jogviszonyának részévé. Az alperes részére korlátozás nélküli, egyoldalú módosítási jogot biztosító Üsz. 1. XII/1. pontjának érvénytelenségét ugyanis közérdekű perben meghozott jogerős ítélet (Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.961/2014/3.) mondta ki valamennyi félre kiterjedő, (erga omnes) hatállyal. Ezen jogerős ítéleti rendelkezést a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.112/2015/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta. A perbeli jogvita elbírálása során ezért kizárólag a felek által eredetileg szerződéskötéskor megjelölt **Üsz. 1.**) megjelölésű üzletszabályzat (Üsz. 1.) érvényben hagyott rendelkezéseit lehetett érdemben vizsgálni.

Az elsőfokú iratokból megállapíthatóan a peres felek a kölcsönszerződés biztosítására külön alakiságú, önálló opciós szerződést is kötöttek az alperes által finanszírozott gépjárműre, mely szerződés 5. pontjában rögzítették az opciós jog gyakorlásának időpontját. A Ptk. 205/C. § alapján ezért nem az alperes által hivatkozott üzletszabályzat, hanem az opciós szerződésben szereplő feltétel vált a szerződés részévé, ennél fogva a felek által kikötött opciós jog nem tekinthető ún. zárt opciónak. A vételi jog gyakorlására az alperesnek az opciós szerződés megkötésétől (2008. augusztus 1.) számított 5 évig volt lehetősége, mely a nyitott opciós szabályozásnak felel meg (BDT2000/264. számon közzétett eseti döntés). Az kétségek nélkül megállapítható a nem vitatott peradatokból, hogy az opciós szerződés megkötésétől számított 5 év anélkül telt el, hogy az alperesi hitelező opciós jogát gyakorolta volna, e határidő elteltével pedig az opciós szerződés törvény által szabályozott hatálya letelt, a vételi jog ezzel megszűnt (Ptk. 229. § (3) bekezdés, Ptk. 374. § (2) bekezdés, Ptk. 375. § (4) bekezdés).

A 2015. november 25-i levélben bejelentett opciós joggyakorlás időpontját illetően lényeges tehát, hogy az 5 éves határidő tehát a szerződéskötéstől számítandó, így az ekkorra már letelt. E határidőn túl gyakorolni kívánt opciós jogérvényesítésre irányuló nyilatkozat ezért joghatás kiváltására már nem volt alkalmas.

Mindezekből kiindulva kellett a bíróságnak abban a kérdésben állást foglalnia, hogy a törzskönyv birtokban tartása a vételi joghoz kapcsolódó járulékos, vagy a kölcsönszerződés egészét érintő, egyedi atipikus biztosítéknak tekinthető-e.

A Ptk. 200. § (1) bekezdésében megfogalmazott szerződési szabadság elvéből következően – ilyen tartalmú jogszabályi tiltás hiányában – nincs akadálya annak, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként a felek kikössék a törzskönyv birtoklásának jogát mindaddig, amíg a kölcsönbe vevő a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti maradéktalanul. A perbeli esetben azonban a felek ilyen tartalmú megállapodást nem kötöttek. Az opciós szerződés Ptk. 207. § (1) bekezdés szerinti helyes értelmezéséből az következik, hogy a felek a vételi jog – és nem a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettség – biztosítására kötötték ki az alperes javára az elidegenítési és terhelési tilalmat, a vételi jog tárgyát képező perbeli gépjárműre. Az Üsz. VI/1. pontja ezzel összhangban rendelkezik úgy, hogy a kölcsönbe vevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a hitelező javára – a felek között létrejött szerződésnek megfelelően – vételi jogot vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.

Ezen szerződési feltétel tette lehetővé alperes számára a törzskönyv birtokba vételét. Ennek szövegezése és nyelvtani értelmezése azonban azt támasztja alá, hogy a peres felek a törzskönyv

alperes részére történő megküldésével az alperes opciós jogát kívánták biztosítani. Ennek megfelelően a törzskönyv birtoklásához való jog az opciós joghoz kapcsolódó járulékos jogosultság, amely éppen a járulékos jellegére figyelemmel az opciós jog megszűnésével együtt szűnik meg.

Az Üsz. IV/9. pontja az opciós szerződés 4. pontjával együttesen értelmezve csupán annyit jelent, hogy ha a kölcsönbe vevő még az opciós szerződés 5 éves időbeli hatálya alatt teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező (alperes) köteles kiadni a törzskönyvet és a korlátozó rendelkezések törléséhez szükséges jognyilatkozatot. Ez azonban nem jelenti egyúttal azt is, hogy az alperesi hitelező akkor is jogosult lenne önmagánál tartani a törzskönyvet, vagy megtagadni az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges nyilatkozatot, ha e jogosultságok alapjául szolgáló opciós joga már megszűnt.

A Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdése szerint ugyanis a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Ha pedig az általános szerződési feltétel, illetve fogyasztói szerződés tartalma e szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. A jogalkotó a Ptk. fenti rendelkezésével a pontatlan vagy bizonytalan szerződési szabály értelmezési kockázatát arra a félre terhelte, aki annak megfogalmazásáért felelős. Ebből következően, ha az alperesnek a IV/9. pontban írt szerződési kikötéssel az volt a célja, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékként mindaddig magánál tarthassa a kölcsönből finanszírozott gépjármű törzskönyvét, amíg az adós valamennyi fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, ezt a szándékát egyértelműen félreérthetetlenül így kellett volna megfogalmaznia az üzletszabályzatban, illetve a blanketta opciós szerződésben. Az érintett kikötések azonban annak tényleges megszövegezésük alapján csak kiterjesztő értelmezéssel tulajdonítható, az alperes által hivatkozottak szerinti tartalom, a kiterjesztő értelmezést viszont a Ptk. 207. § (4) bekezdése kifejezetten tiltja. Mindezt figyelembe véve az Üsz. IV/9. pontja – felperesi fogyasztóra nézve kedvezőbb, szűkítő értelmezése az, hogy – e szerződési kikötés csupán azon esetek egyikét szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását. Nem vonható le azonban az érintett kikötés megfogalmazásából az a kiterjesztő következtetés, hogy a kölcsönadó akkor is jogosult lenne azt magánál tartani, ha e jogosultság alapjául szolgáló opciós joga megszűnt (Kúria Gfv.VII.30.049/2016., BH2017/13., BH2017/63., BH2017/95. számú eseti döntései).

Az elsőfokú bíróság helyes döntése szerint a törzskönyv az opciós jog kikényszerítése érdekében került az alperes birtokába, az opciós jog megszűnésére tekintettel a törzskönyv birtokban tartásának joga is megszűnt, ezért azt az alperes köteles a felperesnek kiadni. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy az alperes a felperessel kötött kölcsönszerződést a felperes fizetési késedelme miatt időközben felmondta, mert a szerződéskötéstől számított 5 év időközbeni eltelte miatt opciós joga megszűnt, e biztosítékkal már nem élhet.

Az alperes jelen perben is érintett üzletszabályzatával kapcsolatban a Kúria korábban már több eseti döntést hozott, melyek egyezően, a vételi joghoz, valamint az elidegenítési és terhelési tilalomhoz kapcsolódó járulékos biztosítéknak minősítették a törzskönyv visszatartási jogot. A fellebbezési hivatkozással ellentétben a Kúria egyik döntésében sem minősítette úgy az alperesi üzletszabályzatot, hogy a régi Ptk. 205. § (1) bekezdés szerinti, konszenzuson alapuló megállapodás létrejött volna egy atipikus biztosítékadásra vonatkozóan. Ezt az álláspontját a Kúria a Pfv.VI.20.558/2016/5. számú ítéletében ismételten kifejtette, utalva még a Pfv.I.21.202/2015/4., valamint Gfv.VII.30.031/2016/7. szám alatti ítéletekre is. Az alperes fellebbezési hivatkozása nem helytálló tehát, a Kúria több, egyező precedens értékű eseti döntésével szembemenő, egyedi üzletszabályzat-értelmezésre az ítéletábra nem látott lehetőséget. A BH2017/13. szám alatt legutóbb közzétett eseti döntés tehát nem egyedi, hanem a Kúria több döntésében is megjelenő következetes, jogi álláspontot tartalmaz, így az továbbra is az irányadó bírói jogértelmezést tükrözi, az alperes

jelen perben vizsgált üzletszabályzata és a blanketta opciós szerződés visszatérően vitatott érvényességű, és értelmezésű pontjai tekintetében.

A fellebbezés kapcsán megjegyzi még az ítélőtábla, hogy az alperes által saját álláspontjának alátámasztására hivatkozott eseti döntések a Pp. 4. § (1) bekezdésre tekintettel nem kötik a másodfokú bíróságot. Az alapelvi szintű eljárási szabály a polgári ügyben eljáró bíróság mérlegelési szabadságát biztosítja. A bíróság nincs kötve más személyek közt folyamatban volt perben megállapított tényálláshoz, és döntéshez, még akkor sem, ha a döntés azonos tényálláson alapul (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BH 2008/19 számon közzétett eseti döntés). A Szegedi Ítélőtábla az egyező tárgyú perekben már korábban kialakított joggyakorlatát fenntartva, jelen perben is osztotta a felperes által sérelmezett, alperes által általános szerződési feltételként több szerződés megkötéséhez is alkalmazott szerződési kikötés tisztességtelenség, és jogszabályba ütközés miatti érvénytelenségével kapcsolatos jogi álláspontot (Ptk. 209. § (1), (2) bekezdés, 209/A. § (2) bekezdés, Ptk. 374. § (2) bekezdés, 375. § (4) bekezdés), melynek jogkövetkezménye a törzskönyvkiadás elrendelése.

A kifejtett indokolásbeli kiegészítések mellett az ítélőtábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg.

Szeged, 2018. január 11.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró